

Aro berria

Direcció i guió: Irati Gorostidi **País:** Espanya **Durada:** 102 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama
Interpretació: Maite Muguerza Ronse, Óscar Pascual López, Aimar Uribealzo Urzai, Edurne Azkarate... **Música:** Beatriz Vaca Campayo **Fotografia:** Ion de Sosa **Distribuïdora:** Elastica Films **Estrena a Espanya:** 12/12/2025

No recomanada per a menors de 16 anys

Versió original en eusquera i espanyol, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Donostia, 1978. Els treballadors de la fàbrica de comptadors d'aigua es reuneixen en assemblea per debatre una vaga que finalment no prospera. Decebut, els més inconformistes dirigeixen les seves aspiracions de transformació social cap a àmbits més íntims. Alguns abandonen la fàbrica i s'integren en una comunitat aïllada a les muntanyes, on desenes de joves emprenen una intensa recerca a través d'experiències catàrtiques compartides. (FilmAffinity)

CRÍTICA

25/09/2025 - El debut d'Irati Gorostidi és una exploració fascinant i desafiant del moviment alternatiu que va néixer al si de la lluita obrera guipuscoana als anys 70

Aro berria ("nova era" en català), debut en el llargmetratge d'Irati **Gorostidi** que es presenta a la secció New Directors del 73è Festival de Sant Sebastià, és una continuació, o potser una ampliació, del curtmetratge *Contadores* (que va tenir la seva estrena mundial a la Setmana de la Crítica de Canes). El curt era una reconstrucció detallada i molt interessant de les assemblees de treballadors de la fàbrica de comptadors d'aigua de Sant Sebastià. S'hi discutien l'estratègia per negociar el conveni col·lectiu que hauria de regir les condicions laborals. A la pel·lícula s'aprofundeix en aquest moment històric transcendent per a la classe obrera guipuscoana i s'explica què va passar quan va arribar al seu final.

Gorostidi se centra en un grup concret de treballadors, en aquells més ambiciosos a l'hora de fer servir les noves condicions laborals com una eina per transformar la societat de manera radical des de la base. Quan les setmanes de vaga i protesta culminen en la signatura d'un conveni que no els satisfà, alguns decideixen abandonar els seus llocs de treball i anar a la muntanya. Allí fundaran una comunitat que els servirà com a base per a la construcció d'una societat més justa, lliure i igualitària. El que la pel·lícula explica té molt de recreació històrica. I és que la directora fa anys que investiga aquesta temàtica, que ha estat el centre d'uns quants dels seus treballs anteriors. A més, el seu interès per la qüestió parteix de la comunitat alternativa de la qual els seus pares van formar part poc abans que ella naixés.

Al domini que Gorostidi té de la qüestió s'hi suma el mestratge i el risc amb què construeix l'artefacte cinematogràfic amb què narra la història. Servint-se d'un magnífic grup d'actors i actrius poblat per cares poc conegudes i valent-se d'una direcció artística i un vestuari que recreen amb enorme fidelitat els escenaris de l'època, **Aro berria** aconsegueix traslladar-nos a un temps i un lloc fascinants. El viatge ens fa plantejar-nos moltes qüestions que té ecos que ressonen amb enorme estrèpit al món d'avui. La precarietat laboral i l'abús de la classe treballadora continuen sent molt presents. L'exploració espiritual seguint vies alternatives a la tradició occidental, així com els models de convivència que desafien l'estructura de la família convencional són realitats cada cop més presents i esteses. Potser el moment que **Aro berria** explora hagi estat una mena d'experiència seminal que encara avui treu brots. En tot cas, és altament interessant l'exercici de mirar enrere i explorar les motivacions d'aquest grup d'homes i dones.

En aquesta recreació d'una realitat tan estimulante i curiosament poc coneguda, és especialment al·lucinant la manera com es reconstrueixen les dinàmiques de trànsit emocional, psicològic i sexual en què els protagonistes se submergien. És admirable l'entrega i la valentia de tot el repartiment i mereix un aplaudiment l'honestat i l'elegància amb què Gorostidi, recolzant-se en la fotografia de **Ion de Sosa**, retrata aquests moments tan indescriptibles i fascinants d'observar.

Cristóbal Soage - cineuropa.org